

KERK + Leven

WEEKBLAD — NUMMER 48 — 26 NOVEMBER 2008

Klapstoel
Kris
Depoortere

blz. 7

Leer Nederlands
in een
Café Combinne

blz. 8

Goma,
opnieuw
de hel

blz. 12-13

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

Wel witte kerst, maar geen ondergesneeuwde kerstboodschap

Lieve Wouters

In het begin was God een woord. Een woord van tien geboden vol levenswijsheid, een woord van liefde ook, maar niettemin slechts een woord. Hoe dat woord onder ons kon komen wonen in de gedaante van een mens, een baby... Het blijft een mysterie.

De parochie van Sint-Amands aan de Schelde bereidt zich voor.

Beleef het mysterie

ANDEREN noemen zijn woonkamer vol beelden en iconen schertsend een museum, maar pastoor Jef Vervloet nodigt ons uit in zijn 'gebedenboek'. Naast ons zit Maria, open handen op de verder lege schoot. Met Kerstmis zal ze zo aan het altaar staan, tot haar kind wordt aangedragen en in de wachtende armen gelegd. Dan wordt het thema van de advent in deze parochie lichtjes gewijzigd, van 'de nacht loopt ten einde' naar is.

In drukke winkelstraten wordt feestelijke kerstverlichting aangebracht en wie nog geen cadeautjes aan het hamsteren is of menu's aan het samenstellen, die is met zijn hoofd misschien al bij de eerste wintersportvakantie van het seizoen. Maar wij willen niet op de feiten vooruitlopen. Voorlopig wacht Maria nog. En wij met haar. In de Sint-Amandusparochie zoekt pastoor Vervloet naar een manier om Gods menswording ter sprake te brengen in de eucharistievieringen.

„Wie advent zegt, zegt Welzijnszorg. Deze sterke liturgische tijd is echter veel meer dan een politieke campagne. Het gaat erom Christus te herontdekken. Dat onze Heiland geboren werd als een arm en weerloos kind, is iets wat we maar moeilijk begrijpen. 'Als je niet wordt als een kind, zul je het Rijk Gods niet binnengaan', zei Jezus. Daar ligt de sleutel. Het levensdoel van een christen is te worden als een kind. Dat gaat helemaal tegen onze natuur in. We willen zo snel mogelijk volwassen zijn, onafhankelijk en vrij. Elke advent opnieuw krijgen we de kans dat mysterie beter te begrijpen, zodat God met Kerstmis geen onbekende meer is.”

In het hoog koor van de Sint-Amanduskerk wordt een paarse

sluier uitgehangen. Vier adventszondagen na elkaar klinkt hetzelfde bekende intredelied over de nacht die ten einde loopt.

In verwachting

Tijdens dat intredelied brengt straks een jong gezin een lantaarn naar voren, waarmee de eerste kaars wordt aangestoken. Naast de adventskrans staat het beeld van een zwangere Maria. Wie het gezin kent, zal geraakt

worden door de symbolische geladenheid. Twee jaar geleden verloor de vader bijna tegelijk zijn zwangere vrouw en het kind.

„In de homilie van de vier zondagen van de advent kom ik telkens terug op de nacht. De kinderen en vormelingen, die uitdrukkelijk naar de vieringen tijdens de advent worden uitgenodigd, spreek ik in het bijzonder aan. Ook zij kunnen immers begrijpen wat een nachtervaring is, als je het hebt over het lampje dat in hun kamer mag blijven

branden of de deur die op een kier mag. Mondjesmaat komt Kerstmis zo voor ons allemaal dichterbij.”

„De derde zondag staat in het teken van Welzijnszorg. Christus herontdekken kan niet zonder een vernieuwde keuze voor de zwakke en arme medemens. Een rabbi vroeg ooit aan zijn leerlingen wanneer je precies het onderscheid kunt maken tussen dag en nacht. De eerste zei: 'Als je het verschil kunt zien tussen een dadel- en een vijgen-

boom.' De tweede dacht: 'Als je een hond van een schaap kunt onderscheiden.' 'Nee,' zei de rabbi, 'de nacht wordt dag wanneer je in een andere mens het gelaat van je broer herkent.' Onze solidariteit moet de persoon van Christus in zich dragen, mag niet louter een humane actie zijn. Slagen we er niet in Gods menswording te doen oplichten, dan raakt de kerstboodschap ondergesneeuwd. En dan heb ik het niet over de sneeuw van een verhoopde witte kerst.”

In de parochie van Sint-Amands aan de Schelde wordt de laatste hand gelegd aan de adventskrans. © Kristof Ghyselinck